

струнни, квартети и квинтети, сонати (цигулкови и за чело), а писалъ и по единъ концертъ за цигулка, пиано и чело, увертюри, симфонии, хорови композиции съ оркестъръ и др. Г. е единъ отъ учителитъ на Панчо Владигеровъ.

Гибънсъ, Орландо — Gibbons, Orlando — единъ отъ виднитъ английски компонисти на XVII в., род. 1583 въ Кембриджъ, умр. 5 юни 1625 въ Кентербуръ, бакалавъръ и докторъ на музиката отъ Оксфордския университетъ, органистъ на Кралската църква, и после въ тая на Вестминстерското абатство, писалъ: 5-гласни мадригали и мотети, антеми, химни, 3-гласни фантазии за виоли и др.

Гизекингъ, Валтеръ — Gieseeking, Walter — отличенъ пианистъ, род. 5 ноем. 1895 въ Лионъ, ученикъ на Карлъ Лаймеръ въ Хановерската градска консерватория, концертира съ успѣхъ, особено като пианистъ съ голѣмъ усетъ за изпълнение на мо-

Валтеръ Гизекингъ

дерна музика, като въ сѣщото време е първокласенъ тълкувателъ и на класичеситъ и романтичнитъ. Като компонистъ се представява отъ клавири нѣща — 13 танцови импровизации, 5 избрани пѣсни отъ Рих-

Щраусъ, преработени за пиано и др., — единъ духовъ клавириквинтетъ и др.

Главенъ гласъ се нарича при многогласнитъ композиции най-високиятъ гласъ, който води мелодията. При творенията на контрапунктичния стилъ: имитация, канонъ, фуга, дето всички гласове иматъ еднакво значение, за Г. г не може да се говори.

Глазенапъ, Карлъ Фридрихъ — Glasenapp, Karl Friedrich, — известенъ биографъ на Вагнера, род. 3 окт. 1847 въ Рига, умр. 14 апр. 1911. Голѣмиятъ му трудъ „Das Leben R. Wagners“, („Животътъ на Р. Вагнера“) е най-пълната и пространна биография на великиятъ Байройтски майсторъ. Въ „Wagner Lexikon“ и „Wagner Encyclopädie“ Г. излага художественото свѣтозрение на Вагнера и обяснява понятията, свързани съ неговото изкуство.

Глазуновъ, Александъръ Константиновичъ — значителенъ руски пианистъ, компонистъ и диригентъ, род. 10 авг. 1865 въ Петербургъ, ученикъ на Йеленковски по пиано, и на Римски-Корсаковъ по композиция; започналъ още като гимназистъ да твори (първата му симфония датира отъ това време) — съ плодовитостта си и оригиналността на инвенцията скоро заема едно отъ първитъ мѣста — не само между рускитъ, но и между европейскитъ компонисти на съвременността. Професоръ и директоръ на Петербургската консерватория, Г. остава и следъ революцията въ отечеството си, като пакъ посещава, както и по-рано, европейскитъ музикални центрове (напоследъкъ посети и Америка), дирижирайки собствени и чужди произведения. Творчеството му, засѣгащо всички области на музиката — безъ операта, се състои отъ по нѣколко симфонии, сюити, увертюри, симфонически поеми, картини и фантазии за оркестъръ — всички блѣскаво инструментирани; квартети за струнни и други инструменти, клавири сонати и пиеси, пѣсни, кантати, (една отъ които „Коронационна“) за соли, хоръ и оркестъръ, нѣколко балета, единъ великолепенъ концертъ за цигулка а moll, както и творби за виола, чело, валдхорна